

14

Προικοσύμφωνον τῆς 27 Ἰανουαρίου 1612. — Ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1601 — 1616 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας τοῦ νοταρίου Νικήτα Δεμεστίχου. [Βιβλιοθήκη Γεωργίου Ἰ. Ζολώτα, Ἀθῆναι].

Ὁλόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ νοταρίου καὶ ἄνευ τονισμοῦ.

+ Γεώργη† Παχοῶ†

|¹+ Κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς ἁμὴν |² καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον. Γεώργης |³ Τηλίτης ἔχουσα κόρην ὀνόματι Καλὴν ἔννομο οὔσα τῇ ἡλικίᾳ |⁴ καὶ χρόνων μετρίων σύζευξον αὐτὴν μετὰ τὸν {ν}υῖον |⁵ ἁπτοῦ Ἰω(άννου) Κουλουπῆ ἀπὸ τὸν Ληθηλιμένα ὀνόματι |⁶ τι Γεώργην ὡς νόμιμον ἄδρα καὶ καθολικόν, ὡς |⁷ ὁρίζουν οἱ <θεῖοι καὶ ἱ>εροὶ νόμοι καὶ τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν ὑποτύ-
πω |⁸ σις. Ἐν πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἁπτός πεθερὸς πρὸς {σ}τὸν γαπρὸν |⁹ ἁπτοῦ καὶ τὴν κόρην διὰ προτιμὲς καὶ πρου |¹⁰ κὴν γῆν καὶ δέτρα, ἀσήμια καὶ ροῦχα καὶ πᾶν ἔτε<ρα>, |¹¹ ὅσα ἐὰν καὶ μάρτυρα Θ(εο)ῦ ὅ, τι ἐπῆρεν ὁ ἁ |¹² πτός πεθερὸς ἀπὸ τῆς γυναίκας του, φυλάττωτα |¹³ τὸ σπῖτιν, τὸ ἐπῆρεν ὁ ἁπτός πεθερὸς ἀ<πὸ> |¹⁴ τῆς γυ-
ναίκας του καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ γαπρός |¹⁵ τὰ τὸ πάση, καὶ διὰ τὰ κείνο τῶν δίνει τοῦ Πύργου |¹⁶ κατὰ πὼς εὐρίσκεται μετὰ τὸ κατάστημα |¹⁷ ἀκόμη δίνει τῆς καὶ ζωνάρι τὸ
ἔκαμεν ὁ ἁ |¹⁸ πτός πεθερὸς καὶ δίνει τα τὰ ἅπτα ὅσα |¹⁹ εἶναι γεγραμμένα ὁ <ἁ>πτός πεθερὸς καὶ ὁ |²⁰ υῖός ἁπτοῦ Κώστας. Ἀκόμη τᾶσσει ὁ πεθερὸς |²¹ {σ}τῇ<ς> νύμφης του διὰ πατίκιν εἰς {σ}τὰ ὀπρὸς χω |²² ράφια πλησίον τοῦ Ζεβροῦ. —

|²³ Μηνὶ Ἰουναρίῳ - κζ - ἔτος αχιβ. —

|²⁴ Μάρτυρες ἐπὶ τούτῳ Θωμᾶς Κουλουπῆς ἀπὸ τῇ Βέσσα |²⁵ καὶ Νικολῆς Μαυροκαλὸς τοῦ Κώστα καὶ Στέφα |²⁶ νος Μα<ν>ροκαλὸς τοῦ Κώστα καὶ Μιχά-
λης |²⁷ τοῦ Θετόκη Ἀκαλλέρη. —

5. Ληθηλιμένα. 21. ὁ<μ>πρός.

15

Προικοσύμφωνον τῆς 30 Ἰανουαρίου 1613. — Ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1601 — 1616 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας τοῦ νοταρίου Νικήτα Δεμεστίχου. [Βιβλιοθήκη Γεωργίου Ἰ. Ζολώτα, Ἀθῆναι].

Ὁλόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ νοταρίου καὶ ἄνευ τονισμοῦ.

+ Γεώργη Παχνοῦ. —

|¹+ Μηνὶ Ἰουναρίῳ - λ - ἔτος αχιγ.

|²+ Κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς ἁμὴν καὶ |³ τὸ παρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον. Μιχάλης |⁴ Κουλουπῆς τοῦ Γεώργη ἔχουσα κόρην ὀνόματι |⁵ τι Μαρίαν ἔννομο οὔσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρό |⁶ νω<ν> μετρίων σύζεξον αὐτὴν μετὰ τὸν
υῖον ἁ |⁷ τοῦ Σιδέρου Παχνοῦ ὀνόματι Γεώργην, |⁸ ὡς ὁρίζουν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νό-

οι καὶ τοῦ Χρι⁹στοῦ ἡμῶν ὑποτύπωσις. Ἐ^ν πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἀ¹⁰πιὸς πεθε-
ρὸς {ἐν πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἀπιὸς} |¹¹ πρὸς τὸν γαβρὸν ἀπιου καὶ τὴν νύ¹²φην ὅσα
ἐν καὶ ἐπῆρε ἀπὸ τῆς γυναίκα¹³ς του, ἥγον πράγματα, σπίτια, ἀσήμια καὶ |¹⁴ ροῦχα
καὶ πᾶν ἕτερα· ἀκό^μη δίνει του καὶ δι¹⁵ὰ βόδιν ὅσον ἐν σύν μάρ^[τυ]ρι Θε^[οῦ]
τι ἐπῆρεν |¹⁶ ὁ πεθερὸς ἀπὸ τῆς γυναίκας του. Ἀκόμη δι¹⁷δει ὁ πεθερὸς τῆς
νύφης διὰ ἐπατίκι τῶν |¹⁸ Κραπίων τὸ ἐπατίκιν τὸ ἐπῆρεν ἐκεῖ¹⁹νος ἀπὸ τοῦ πεθε-
ροῦ του. Ἐγράφη καὶ ἐνε²⁰γνώστη εἰς {σ}τὸν οἶκον τοῦ γαβροῦ. Μάρτυ²¹ρες ἐπὶ
τούτου Ἰω(άννης) τοῦ Κώστα Γορδάτου |²² καὶ παπ(ᾶ)Γεώργης Λαπαρδᾶς |²³ καὶ
Μιχάλης τοῦ Διάκου καὶ Γεώργης |²⁴ Σκαρλᾶτος καὶ ἕτεροι.—
|²⁵ Νικόλα Στασινοῦ |²⁶ καὶ Θωμᾶς.

16

Προικοσύμφωνον τῆς 6 Ἰουλίου 1628.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ
κώδικος τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας ἢ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν,
Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλ-
λόγου, ἀριθ. 5216)].

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου)ν ἀμήν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς
ἀμήν καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα Κύριε εὐλόγη· σ· α· Κύρ Νικήτας Δομεστίχος ἔχουσα
κῶδην ὀνόματι Κωνσταντίνῳ ἔννομος οὐσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρόνῳ μετρίων βούκονται
συζευξαι αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ τε καὶ καθολικὸν τὸν εὐγενέστατον κύρ Γεώργιον τοῦ
ποτέ Θετόκη Λαπαρδᾶ τὸν υἱὸν θείᾳ καὶ ἱερᾷ ἡμῶν τοῦ Χ(ριστο)ῦ ὑποτυπώσει καὶ 5
διαθέσει, ὅπως τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ πληρωθῇν θεῖον συνοικέσιον. Ἡ δὲ προῖξ ἦν
τάττει αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Γεώργιον ροῦχα τῆς στρωμνῆς
ὅσα ἔχει ἢ κοπέλλα κατὰ τὴν τάξιν τῶν νυφάδων. Ἐτι τάττει ἀκόμη ὀσπίτια,
πράγματα, ἄγρια καὶ ἡμενα δένδρα καὶ πᾶν ἕτερα, ὅσα ἔχει καὶ δεσπόζει ὁ ἄνωθεν
Δομεστίχος νὰ τὰ ἔχη ἀπὸ τὴν σήμερον, φυλάττου τὰ γηροτροφία, ὅπου θέλει κρα- 10
τήσῃ ὁ πεθερὸς, ἥγον τὸ ὑποστατικὸν τῆς Λαμίδαινας καθὼς εὐρίσκεται καὶ ἕτε-
ρον ὑποστατικὸν εἰς τὰ Προσκεφάλια τὸ ἀμπέλι· ἔτι ἀκόμη κρατίζει τῶν Ἐρείκων
τὸ ἀμπέλι τὸ ἐμισὸν πλησίον τῆς Παναγίας τῆς Βέσσας· κρατίζει ἀκόμη ὁ πεθερὸς
τοῦ Ἀργυροῦ τὸ χωράφι τὸ γονικόν του· ἔτι κρατίζει τὸ ὀσπίτιον τῆς Πόρτας, τὰ 15
τὰ ὁποῖα νὰ τὰ ζουθροφᾶται ἕως ἐφ' ὅρου τῆς ζωῆς του, καὶ ἐκδημοῦντος του νὰ
εἶν τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ γαβροῦ αὐτοῦ· ὁμοίως νὰ κάμνου καὶ τὸ μαστίχι
ἀνάμεσόν των καὶ παίρη τὸν καρπὸν τῶν δένδρων νὰ τὸν μοιράζουσιν τοῦ τρίτου, νὰ
πάρη ὁ γαβρὸς τὰ δύο καὶ ὁ πεθερὸς τὸ ἓνα. Εἴτα τάττει καὶ ἡ πεθερὰ τῆς νύφης
ἐπατίκι τὸ χωράφι εἰς τὸν ἅγιον Ἰω(άννη), ὀργυιὲς δύο στὸν Μελιᾶν πλησίον τῆς πα-
παδιᾶς. Ἀκόμη ὑπόσχεται ὁ πεθερὸς νὰ βοηθήσῃ τοῦ γαβροῦ εἰς τὴν παπαδικὴν 20
καὶ τὴν εὐχὴν αὐτῶν. Καὶ νὰ πάρη ὁ πεθερὸς τὰ τρία τὰ πιθόπουλα. Οὕτως εἶπαν